

Fortolkningen af den, eller for at opklare Fortolkningen af den, bemærke, at vor Indstilling er ikke betinget af, at der stilles Endringsforslag ved Sagens 3die Behandling. Naar vi have sagt, at „Thingets Medlemmer, dersom Lovens oprindelige Skikkelse er forandret ved nogen steet Afstemning, skulle være berettigede til i Almindelighed at omhandle, hvorvidt Lovudkastet, som det nu foreligger: bør antages eller forkastes,“ saa have vi meent ligesaagodt Forandringer ved Afstemningen under Sagens anden Behandling som Forandringer ved Afstemningen under Sagens tredie Behandling. Det vil maaskee kunne, ialtfald ved nogen forandret Redaction, vinde større Tydelighed. Hvad angaaer § 13, da kan det vistnok være tvivlsomt, hvorledes den første Behandling, for at være hensigtsmæssigt, skulde bestemmes; men Udvalget har meent, at man burde holde sig til den staaende Forretningsorden, forsaavidt Erfaringen ikke havde overbevist om, at den var feilagtig og ikke opfyldte sin Bestemmelse. Det er med den Tanke for Die, at man har indfrænkset sig til at foreslaae den Forandring, hvorpaa det tredie Indstillingspunkt gaaer ud. Det berøer vel iøvrig paa enhver Sags forskjellige Bestaaffenhed, om og hvorvidt den i større eller mindre Grad kan findes at være fyldestgjort ved en Behandling, som er reguleret enten paa den ene eller den anden Maade. Sagen kan være af heel forskjellig Bestaaffenhed, og denne forskjellige Bestaaffenhed er af væsentlig Indflydelse paa, hvorledes man kan ønske det i de enkelte Tilfælde. Naar man da ikke kan give almindelige Regler, saa synes det, at der er meget, der taler for at henvise til første Behandling Undersøgelsen af Lovforslaget i dets Almindelighed og med Hensyn til dets ledende Grundsaetninger, idet man kan tænke sig mange og meget udførlige og meget vigtige Love, der kunne hvile paa Grundanskuelser, der kunne være Gjenstand for Drøftelse, uden at man behøvede at fordybe sig i alle Enkelthederne. Naar man nu, ved Siden af at henvise disse almindelige Discussioner til første Behandling, tillige paa den Maade, som Udvalget har foreslaaet, aabner Afgang til, at man kan forberede den specielle Behandling, som

ved Sagens næste Foretagelse skal finde Sted, saa synes det, at man har forenet 2 Hensyn, som, naar de begge holdes for Die, dog kunne give et nogenlunde fyldestgjørende Resultat. Hvad angaaer hele denne Gjenstands Forhold til Grundloven, formener jeg, at Forsamlingen har i dennes § 70 en Berettigelse til at ordne disse Forhold saaledes som den finder det hensigtsmæssigt, og at en Ret til paa ethvert Stadium at forhandle med fuld Frihed vilde fore til, at aldeles ingen Bestemmelser med Hensyn til Forretningsordenen maatte finde Sted, og at man ved første, anden og tredie Behandling maatte kunne udspinde Discussionen, saavel om Sagen i Almindelighed som om dens Enkeltheder, saa langt og saa vidt man vilde, og det vilde dog uden Tvivl ikke være heldigt for Forhandlingernes Fremme.

Formanden: Hvis Ingen ønsker at ytre sig videre, skal jeg sætte under Afstemning, om denne Sag skal overgaae til anden Behandling.

Bed den derpaa foretagne Afstemning vedtoges dette eenstemmigt med 41 Stemmer.

Formanden: Det næste Møde er imorgen Kl. 12, og Dagsordenen vil blive: 1) til første Behandling, Udkast til Lov angaaende den Bestyrelserne over Tugt- og Forbedringshusene i Danmark tilkommende Straffemyndighed; 2) til 3die Behandling, Forslag til Lov angaaende Afhændelse af det til Lehn, Stamhuse og Fideicommisser hørende Bøndergods.

Mødet hævet.

57de Møde.

Torsdagen den 2den Mai.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Paa Dagsordenen idag staaer først til Foretagelse første Behandling af „Udkast til Lov angaaende den Bestyrelserne over Tugt- og Forbedringshusene i Danmark tilkommende Straffemyndighed“. Udvalgets Betænkning er i sin Tid omdeelt paa de Herrers Plads.